

Där var gille i fastlagsagen.
De slog katten nr. nummer. Man
där var någon katt i husman. Det
var en boll eller något. De hade
en luma på en släng och gick
smutten och slog på luman
med varsin pnytt. När en var
litet, red de. Den som slog
sönder luman blev katta-kung.
Fedan var där dans. Det var i ett
hus med kalkbrukst, där var dans-
sal. De bitade litet var alla. Det
var kaffe och kakor. Detta var
på fastlagssondagen.

Man hade brödar till kaffet
på fastlagssondagen. Där var en hand-
laer som sålde fastlagsbrödar. Där

Utna
M 155

snittade till stämman och hämtade
sedan blev det bazar på Linneum.

De yngre maj. Då gick
de omkring på kvällen och yngre
maj i huset. Var var med om
det. Det var bara pojkar, men det
var flera gubbar, med och var för-
sargare. De fick pengar och äg-
sedan när de skulle ha middag.
På många ställen fick de sedan
på kvällen, annars gick de och
samlade upp sedan.

God afton om ni kommer hit,
Maj är välkommen.

Förhåll oss om vi väcker er.

Gläd oss till för en så fin och rolig sommar.

Uthma
M 156

Mi sätta vi maj uti ert tak.

Det skall vi få se i morgon dag.

De satte en gum i taket. De hade
borstak (halm-) där.

Närsta är vi kommit igen.

Då står där en vaggan vid pigans
säng.

God natt god natt var beistens själ.

Maj är välkommen.

Förlovat oss om vi väcker er.

Glad oss Gud fören så lyriclyt kommer.

Faj hörde blid, när jag var på.

Ullma
M 157

Till midsommars satte
de en släng med kransar. Slängan
hade två armar. Den övre var
liten kortare. Det var en på libb-
arpe och en på röl spin. De var
den på eftermiddagen och dansa-
de på kvällen och midsommars-
dagen.

Julgran hade de första och jul-
klappar.

Ullma
M 153

De kläde sig ut sig och
gick julspöke. Det var de första
kvällarna i julen, men inte helg-
dagarna utan andra kvällen.

De kastade in på att det
var något. Sedan sprang de. Det

var till Tivoli. Man hörde si-
las om det, men jag har aldrig sett
det.

Förmanaden var i mars
månad.

När jag var ung, gick vi
till skolan och dansballe, på Tennishallen
och Stockholm. På sommaren var
det viel Hedvigsberg och Davidshall
Där var park.

I kyrkan satt man fol-
ken på den ena sidan, kvin-
norna på den andra. Från dören

fram till predikstolen var det
männade barnen för de bättre
folken mynn i bygden som hade
gårdar. Arbetare fick sitta bänkar
fram predikstolen.

Husförhållanden var för en armans
tid. Prästen var i en rhola och för-
höjds. Det var både gamla och unga.
Det har inte varit på hela tiden,
sedan jag blev gift, 1882.

Det var bara en del som
förtroade sig. Det var de som var
lite friska.

De var i kyrkan och blev
vigda, sedan var det gille i flis-
barns hem. Då var prästen ej med.
På bröllopet fick de gåvor. Till lys-

Luf 68

ningen var inget räskilt. Dunder-
na hade varit klämnings.

Vi hörde till Hyllic by.
Gill mig valde de äldersmän.

Det var utvalda som
gick brandsyn. Det var om fam-
likerna i april, det var brandsyn.
Volk skulle själva hålla spannar
och stegar. Alla hus skulle ha två
spannar och en lunnar. Var det
eldsväda, fick de gå på många de
kunde och ta spannararna över
sig. Det har hänt ett par gång-
er, att det blivit eldsväda i holk-
lagen.

* Det var i min barndom.

Samtliga barn var det inte
storastat, men vi valde inte. Vi
hade inte gas till Mårten.

Ordspåk: När du har harvad, där
jag har plöjd, så får du veta vad
jag har elöjd (gjort).

De flesta hade lidning,
det var förfärligt lidning, eller
allskand. En man hämtade
dem i Malmö, så fick vi hämta
där hos honom.

Rådby där är där på vägen
gärne med honom. Stormbys hörsel
till Bellevue.

Alla hade gris. ^x Där var en,
som gick omkring och slaktade.
Han skulle alltid ha slickesys.
Han fick betalt med pengar. Där
var de som gav honom av grisen
och så. - Många hade koris och
ankor. Det var de som hade
gris och kor. - En del hade kor.
Vid Libbary hade alla kor. Där
hade de jord och så.

Gamla gatan har alltid
funnits. Det var kalkbrott där,
som hörde till en gård, som hette
Grellan (Lindhjarnsgården). Där
hade de en massa grä inte på
marken här. Det var en gammal
man, som gick och vakade dem.
Han hade hund och så. Där köpte
^x De köpte dem på torget i Malmö.

harna skulle de igenom brucksgatan
(Gamla gatan) till gården.

Ganska gribbar och firkar
gick och arbetade i kalkbrötet.

Min far var skomakare.
Han gjorde träbottor. Mor gick
till Malmö och sålde dem i går-
darna. Om sommare firkade han.
Han sålde råg spår. Det gick
nått det gick ihop. Vi har ald-
rig blivit någon nöd på fisket.

Här var inte någon ett par, som gjorde träbottor.

Det var sommarmarknad i
Malmö i juli. Då skulle alla
föres och pågar till Malmö.

Här fanns hökar. När de
rullade firk till Malmö, hanella
de de eld och rå.

De sålde
här annars.
Det var bara
min mor.
som gick till
staden.

Soie omis tid gick skönl.
dama ^{och stornationer} omkring i husen.

Har fanns niga kloaker
i omis bändom. Det var nite stn-
lagt. Det var lykfor med talghis
i som en man fick gå och påssa
väg kväll. Det var halmtak
på husen. Halv kört de av
lantbrukarna. Isdon blev det grän.

Soie omis tid hade de lre-
golv. Fiskarna hade kök och tra-
lke som ringar. Det var många
som tynde. De som hade spåra
kunde ha omis. Det var många
som eldade smör i klifan kö-
ket. De som nite spåra hade
bakugn, fick gå till andra och
baka. När gå var påg, halhade de

väggarna gula. Det gjorde de en gång om året. När det började bli sommar gjorde de rent.

Så höjde de sig till Mal-möten över sommaren. Det var till andra med för all del. Fälvor fick de bo, som de kunde.

De började fiska till på framtiderna för midsommaren och höll på till ut i november. Skak man började ratta man ut alla närdingarna bara en gång på kvällen. När nätterna blev längre kunde man ratta ut dem två, tre, fyra, fem gånger. Ibland kunde sällan gå i skot, ibland kunde den gå hela natten utan att gå i.

Man kunde hala ägg litet och så om där var något. Hade sällan nit gått i, släppte man ut igen.

Man var två till man i en båt. Det var aldrig flera båtar tillsammans. Fiskarna hade ofta en dräng. Man hade oft 20-30 närdringar på en gång. De höngde fast i båten, som fick driva med strömmen.

Man kunde driva ända ner till Skanör och Träskö, när vintern gick på andra hallet. Ibland kunde man driva härifrån till Slagshamn på ett par timmar. Det besökte på vintern. När vintern var riktigt var det flod. På den vi sydpå. När den var östlig, kallades det ström. På den vi

nordpå. En firkant kunde ha 30-40 närdningar. När det var frist väder och natt storm, kunde man ratta ut alla. (jfr siffrorna sid 13). Många gånger kunde man gå ut i akterbukt och vila, när närdningarna var utratta. Det kunde bli hårda stormar som tog närdningarna. De kunde sakta ner. Om det kom ett farligt, stannade den främs. Ibland kunde man hitta närdningarna igen, ibland blev man av med dem.

Det hände att man fick råmpet sig, att båten inte bar, utan man måste släppa lite.

Man hade små segelbåtar, som man seglade och rodde. Här

var en gammal gubbe som byggde
båtar när jag var barn. Sedan blev
han sjuk. Hade de inte spåra pny-
ar till båt, fick de laiva. Jag har
aldrig hört någon som var så
hög hurade, nej, det har jag inte.
Först fick han ha ett sjukbod. Där
hade de natten.

Kallbo är en bygd i
Danmark. Där var det först
sitt om varen. Fattigt var gemen-
samt för Sverige och Danmark.
Fick man lite till sitt, gick man
gärna i banel i Köpenhamn. Man
fick mera betalt där, och det var
inte så lång väg att gå.

När vi hade mycket
sitt, reglade vi oss till Malmo, och

sålde till fiskhuvallarna där. När
det var litet, tog kvinnorna silken
och sullade vi med den. Det var
inte alla som hade fäna till det.
De fick ta andra kvinnors till
det. När det var mycket till fick
kvinnorna hjälpa till och plöcka
av. Dåarna låg inte vi hade
vi pramar att gå i land på.
När vi kom hem tidigt gick
vi i land och gick sedan ut
om morgonen och plöckade av
fisker. Vi att prangarna fick
den.

Om vil fiskade man på
och söker på flamsiderna. På
efterhösten och vintern fiskade
man torrk. När vi satt ut bes-

hvarann, satte vi en bantenna på
en prick för att veta var vi satt
nackbarnen. Sedan gick vi i land
i Dräger och gick där 3-4 tim-
mar. Där var värstenskurs. Det var
flott. Marken fram till pil vi
gick i land i Dräger.

När sjön var frysad hade
vi mindre båt. När vi drog
på oss. När vi kom till en öppen
plats satte vi garn. De kunde
gå stå flera dagar för att vi
inte kunde komma åt dem.
De kunde stå åtta dagar.

Vi fick fort börja vara
med på sjön. När jag var tio år
var jag med far. Där var vi bara
vi två.

Så i tiden måste vi
självsa brida. Sedan fick vi gäst
från Danmark och Lyckla
Det var mest kvinnfolk som
satt och bant. Det gjorde de
hemma i köken. Kunde man
folk komma ut på sjön och
fiska så skulle de ut.